

Cím: X. Kör. I. II. III

Szerző: Vincze Dániel

Szak, specializáció, évfolyam: Képi ábrázolás, III. évfolyam

Intézmény, kar: Eszterházy Károly Főiskola

Témavezető: F. Balog Erzsébet, Főiskolai docens

Kis Zsinagóga egri kortárs galéria abból a célból jött létre, hogy a kortárs művészetet közelebb hozzák az emberekhez és közösségi teret teremtsen a városnak. Egerhez erősen kötődő és más kortárs művészeknek legyen hely, ahol meg mutatkozhatnak. Alulról építkező kezdeményezésként, egri fiatalok lelkesedéséből egy kulturális térré fejlődött az elmúlt évek során.

Egy performance került feldolgozásra, amit őszen tartottak az egri kis zsinagóga galériában. Az előadásnak nem volt semmi felépítettsége, mégis olyan légkört teremtett, ami szürreális nyomasztó hatást keltett bennem, hogy előadás közben ki is kellett mennem a szabadba. Góbi Rita által nyújtott tánc, koreográfiáját Szilágyi Rudolf hangeffektekkal kísérő tánc előadást láttam. Képkivágásnál igyekeztem minél érdekesebb szemszöveget találni a fotókon. A munkáimban elhelyeztem belső építészeti elemeket, amivel utalni szeretnék a Galéria épületére. A művek címe: X. Kör. A tánc előadással szimbolizálja a kerek évfordulót a tánclépésekkel egybe esve. Tánc maga az elmúlást is jelenti, amit egybe kapcsolva a galéria bezárásával. A X. kör lehet a tánccal is párosítani, mint tánclépésként. Színvilágnak a kéket és árnyalatait választottam, ezzel érzékeltetni a lírai hangulatot. A balerina tánc előadásával, az erősen kicsavart testtartással a meg foghatatlanságot és a szürrealizmus felé vezető folyamatot is jelenti számomra.

Egy sorozatot szántam a témának. Az első munkámat egyszerűbb megoldással alkottam, szinte csak színekből, foltokból építettem föl a képet, semmi vonal használat nincs. A figurát a kép jobb oldalára helyeztem, a megszokott baloldali egyensúly érzetet megbillentve ezzel. Zavarodottságot, feszültséget teremtve a képen, annak ellenére, hogy a fekvő képek a nyugalmat sugallják a nézők felé. A másik munkámon már több elemet is elhelyeztem. Használva Kassák Lajos idézetét „ Szétszedett valóság elemeiből rakjunk össze egy újat” A kompozíció fő motívuma ismét jobb oldalra van helyezve, majd a galéria épület elemei bekomponálásával egy teljes kompozíciót hoztam létre. Ezzel létre hozva egy új világot a képen belül. Alkotás közben igyekeztem hasonló dolgokat keresni a művészetben.

Ilyenre gondolok a zene. Kerestem balett zongoradarabot és hosszas hallgatás után hozzá fogtam a mű elkészítéséhez, mert hiszem, hogy a művészet születésének ősi pillanatában a művészeti ágak még nem váltak el egymástól, a művészet része volt az egész életet átható kultusznak, mágiának. Ez ma is így van. A zene jelen van a hétköznapijainkban és ünnepeinken. A zene nagyban befolyásolja a hangulatunkat és festészeti kifejezésünket. Soha ennyire közel nem voltak még művészeti ágak egymáshoz, mint a kortárs kifejezés eszközeiben. Az irodalom, a zene, a képzőművészet ősi küldetésüknek eleget téve a kortárs nyelvén organikus egységet alkotnak. Színvilágát a munkámon a hideg-meleg kontrasztot választottam egymás között. egyik meleg hangvitelű festés módot. Okker és azok árnyalatait és a piros színig vittem el, komplementert a sötétkék kis övvel oldottam meg. Az erős fényhatással a drámaiságot akartam elérni, mellette a felső bal sarokban sötét színnel az ellentétet növelni is a hatást.

A másik képeken már lírai hideg szín felé fordultam, egyedül a balerinán hagytam meleg fehéreket. A kéknek különböző árnyalatait igyekeztem bele vinni, a zöldeskéktől egészen a liláig. A háttérrel már szürkés-kékig vittem, homogénné tegyem, hogy a fő motívumok előre törjön a képen. Előtérben a korlát színei fokozottan halványulnak el a figura felé. Fény szempontjából mind a két munkámra a fő figurára tettem a hangsúlyt, a nézők szemét először ide vonzza, majd később terjedjen szét a kép többi részleteire. A hideg árnyalatú képnél már több szempontot kell figyelembe venni, több részlet van jelen, van a központi figura a balerina, az épület elemei a korlát, ami balról- jobbra halványodik a fény erőssége, de a figurán ismét felerősödik. A kép bal felső mezőjében sötét homogén háttérből elő villan a cipő orra is, ami a közönségre utal. A kép ritmusát a korlát adja, elindul baloldaltól a női alak felé és majd a cipőnél áll meg. Egyfajta körforgást ad a képnek.

A vászonnak a keretet saját magam készítettem, mert hiszem azt, hogy a test és a szellem együtt játszik a munkafolyamattal. Többszörös alapozással kezdtem neki, majd a végleges állapotban még tojás tempera alapszínt adtam neki. A képeket többszöri átfestés után nyerte el végleges formáját, hagytam az alkotó folyamatot, mert mire elkészült az egyik változat, addigra már nem tetszett, vagy a képkivágás, vagy a szín összetétele. Meleg színről áthangoltam hideg színre. Nagy lendületes ecsetkezelést használva raktam fel a fő alakzatokat, nagy letétekben, később kezdtem kidolgozni őket. A szín hangolása segítségemre volt a photoshop is, amivel keresgéltem az árnyalatokat. Először hagyományosan akartam felfesteni, szinte kép alapján mindent, majd munkafolyamat közben jöttem rá, hogy engedjem el a fantáziám, és ismét a korábban említett idézett jutott eszembe. (Kassák Lajos) Először felkerült a korlát, majd a cipő is. A balett rendezésben meglehet említeni, hogy Francis Bacon munkája láttán rendeztek ilyen táncot Angliában, ami Bacon képein hasonlítanak a kitekert, mereven megjelent testek. a balett táncosokra. Festés technikának szeretem a fedő festékeket, ezért az olaj mellett döntöttem. Használtam tubusos kiserelést, és földszíneket. A többi magam kevertem össze lenolajjal és néha a tubus festékekkel, főleg a fehérrel. Föld festék pigment ultramarin kéket, zöldet, okkert és feketés és vöröset használtam. Ezek csak a visszafogottságot biztosították számomra, nem volt nyerszerű hatása a képeken. A vége felé használtam erősebb és tisztább színeket, amit a tubusos kiserelésből kaptam meg. Igyekeztem egy színnek a több árnyalatát alkalmazni munkámban. A kéknek az ultramarint,

kobalt, és a türkiz kéket használtam. A kékről tudjuk, hogy a végtelenséget és az időtlenséget hordozza magával. Itten azt a színt nevezi kéknek, amiben semmi sárgás, semmi vöröses nincsen. A befelé fordultságot és befelé vonzást hoz létre. Sárgának az okkert és nápolyi sárgát használtam. A pirosnak bayfer vöröset, ami a pigment volt, és kármin és cinóbert használtam.

Befejezésül a munkáimban az átélt és előadáson tapasztalt élményt szerettem volna vissza adni a nézők számára, és egyben kísérletnek is szántam, hogy mennyire lehet képzőművészeti alkotásban visszaadni ezt.